

Evangelí del dijous de la setmana XVIII de durant l'any: humilitat

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XVIII de durant l'any. “Jesús li va dir: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel»”. Amb una actitud d'humilitat i d'obertura sincera a la voluntat de Déu, serem capaços de moure'ns amb facilitat per les altures de la vida de fe, reflectint la llum de Déu a les persones que ens envolten.

Evangelí (Mt 16, 13-23)

Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Filip, i preguntava als seus deixebles:

—Qui diu la gent que és el Fill de l'home?

Els respongueren:

—Uns diuen que és Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes.

Ell els pregunta:

—I vosaltres, qui dieu que soc?

Simó Pere respongué:

—Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu.

Lavors Jesús li va dir:

—Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat ni la carn ni la

sang, sinó el meu Pare del cel. I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no la podran dominar. Et donaré les claus del Regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel.

Després va manar als seus deixebles que no diguessin a ningú que ell era el Messies.

Des d'aleshores Jesús començà a explicar als deixebles que calia que anés a Jerusalem i que patís molt de part dels notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia.

Llavors Pere el prengué a part i es posà a renyar-lo:

—Déu te'n guard, Senyor! A tu això no et passarà.

Però Jesús es girà i digué a Pere:

—Ves-te’n d’aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no veus les coses com Déu, sinó com els homes.

Comentari

Quan Jesús llança als Dotze una pregunta comprometedora—“vosaltres, qui dieu que soc?”— Pere és qui respon amb més audàcia: “Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu”. Amb aquesta resposta, sembla que Pere s’enlaira per damunt de tots. Jesús li fa veure que en la resposta que ha donat hi ha quelcom que ultrapassa qualsevol conclusió merament humana: “Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t’ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel”. Potser Pere mateix no entendria tot l’abast de la confessió de fe. En qualsevol cas, en

aquell moment ha estat capaç de veure més enllà de la “carn i la sang” i esdevé la roca sobre la qual Crist edificarà l'Església.

Pere sembla haver volat altíssim i, no obstant això, poc després es desploma. Jesús explica que precisament la missió messiànica passa per la humiliació i la mort. Pere no ho entén. Fins i tot, amb certa ingenuïtat i arrogància, es posa a reprendre Jesús. Pretén engabiar la grandesa del Crist dins dels seus conceptes humans. I és llavors quan rep aquest dur toc d'atenció: “Veste'n d'aquí, Satanàs!”

Quan Pere es mou per una visió simplement humana, cau i es converteix en motiu d'escàndol. En canvi, quan es deixa moure per la gràcia, és capaç d'enlairar-se i tenir un coneixement profund de Déu.

Nosaltres també podem ésser protagonistes del que li va passar a

Pere. De vegades sembla que ho veiem tot clar, que totes les peces de la vida cristiana personal encaixen perfectament, i que fins i tot som capaços de donar llum als altres. Són moments per omplir-nos d'agraïment per les llums que Déu ens dona. Si ens descuidem, però, i comencem a tenir una seguretat excessiva en les nostres idees i opinions, ens podem esfondrar. Comencem a raonar des d'una perspectiva simplement humana. No entenem els plans de Déu i amb les nostres queixes sembla com si estiguéssim intentant corregir el Senyor, com va fer Pere.

Sant Josepmaria va fer servir la imatge de la pols que és aixecada per l'aire. Quan bufa el vent, la pols és elevada i fins i tot pot semblar daurada, perquè reflecteix els raigs del sol [1]. El mateix passa a la nostra vida: encara que de vegades ens sentim poca cosa, quan deixem que ens mogui el buf de l'Esperit Sant

podem aixecar-nos molt alt. Amb l'actitud d'humilitat i d'obertura sincera a la voluntat de Déu, serem capaços de moure'ns amb facilitat per les altures de la vida de fe, reflectint la llum de Déu a les persones que ens envolten.

[1] Cf. Sant Josepmaria, *Camí* 599.

Rodolfo Valdés // Photo: Joshua Sortino - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xviii-de-durant-lany-humilitat/> (15/03/2026)